



DRUŠTVO POVJESNIČARA UMJETNOSTI HRVATSKE
CROATIAN SOCIETY OF ART HISTORIANS

Nagrada Društva povjesničara umjetnosti Hrvatske za 2024. godinu

Kao krovna udruga čitave struke Društvo povjesničara umjetnosti Hrvatske već gotovo dva puna desetljeća iskazuje posebno priznanje osobito zaslužnim članovima dodjeljivanjem godišnje nagrade. Osim nagrade za životno djelo koje nosi ime profesora Radovana Ivančevića, istaknutog povjesničara umjetnosti i dugogodišnjeg predsjednika Društva, dodjeljuje se niz nagrada u više kategorija kojima se pokušavaju obuhvatiti različita područja djelovanja hrvatskih povjesničara umjetnosti u protekloj kalendarskoj godini. Pritom treba reći da se dodjela nagrade oslanja na nominacije koje dolaze od same struke, iz njezinih ustanova i od pojedinaca, članova našega Društva. Premda po broju aktivnosti i intenzitetu javnog kulturnog djelovanja struka u 2024. ne pokazuje nikakvo zaostajanje za prethodnim godinama, neke su kategorije u dodjeli nagrade imale premali broj nominacija, ili nominacije nisu bile dovoljno uvjerljive. Povjerenstvo je stoga Upravnom odboru predložilo da se nagrade ne dodijele u kategorijama Popularizacija struke i Zaštita kulturne baštine. To je šteta, jer su na oba ta područja djelovanja povjesničara umjetnosti u 2024. godini ostvareni značajni rezultati. Na žalost oni nisu pretočeni u adekvatne nominacije za dodjelu nagrade. Nadamo se da će se taj raskorak ispraviti već naredne godine, u kojoj nagrada obilježava okruglu obljetnicu.

Ipak, kad je riječ o kategoriji nagrade za životno djelo, treba istaknuti da su nominacije bile vrlo kvalitetne. Povjerenstvo je imalo težak zadatak da između nekoliko izvrsnih prijedloga izabere onaj koji je, moglo bi se reći, prvi među jednakima. Ta se nagrada dodjeljuje našem zaslužnom kolegi, likovnom kritičaru, muzealcu, autoru brojnih izložbenih projekata i studijskih izdanja, Vladimiru Crnkoviću, povjesničaru umjetnosti koji je čitavu svoju stručnu karijeru posvetio istraživanju, interpretaciji i promociji naivne ili samouke umjetnosti u Hrvatskoj. Njegov doprinos poznavanju i razumijevanju te originalne i autohtone umjetničke struje ostat će trajno ugrađen u povijest hrvatske umjetnosti 20. stoljeća.

Povjerenstvo za dodjelu Nagrade Društva povjesničara umjetnosti Hrvatske za 2024. godinu

Lidija Butković Mićin

Sanja Cvetnić

Ivan Kokeza

Milan Pelc

Patricia Počanić

Godišnja nagrada za knjigu dodjeljuje se kolegi Matku Marušiću za monografiju *Drvena skulptura otočja Cresa i Lošinja do 1550. godine: pojavnost i vrijednost* u izdanju Instituta za povijest umjetnosti iz Zagreba. Riječ o prvoj sustavnoj obradi skulpture kasnoga srednjega i ranoga novoga vijeka na području nekadašnje Osorske biskupije, provedenoj na uzoran metodološki način, s odgovarajućom komparativnom dimenzijom i adekvatnim obuhvatom duhovne pozadine iz koje sačuvana kiparska građa dolazi.

Godišnja nagrada za izložbu pripala je izložbenom projektu *Sjaj u tami. Nizozemsko slikarstvo 17. stoljeća u hrvatskim zbirkama*, održanoj u Galeriji Klovićevi dvori. Nagrada se dodjeljuje autoru, Ivanu Ferenčaku, kustosici izložbe Valentini Bach i Galeriji Klovićevi dvori. Riječ je o izložbi s opsežnim, znanstveno koncipiranim katalogom, koji će domaća i međunarodna stručna i znanstvena publika koristiti kao trajan rezultat istraživanja iz kojih je izložba proizašla i kao polazište za daljnji kritički pristup prezentiranoj građi.

Godišnja nagrada za promicanje vizualne kulture dodijeljena je također izložbi, ali ovaj put drugačijega tipa. Naime, izložba *Sto godina Salona Galić* dojmљiva je memorija djelovanja galerijskog prostora koji je desetljećima promovirao vizualnu kulturu u Splitu i do danas, pod upravljanjem HULU-a Split, ostao važno mjesto njezina predstavljanja publici. Tako je sama izložba zavrijedila ovu nagradu, koja se dodjeljuje autoricama povjesničarkama umjetnosti Jasminki Babić, Sandi Bulimbašić i dizajneru Viktoru Popoviću, kao i organizatoru Hrvatskoj udruzi likovnih umjetnika Split te Galeriji umjetnina u Splitu.

Naposljedku, tri jednakovrijedne nagrade za izvrsne diplomske radove dobivaju Maris Bjelančić, *Arhitektonski opus Slobodana Janjića* (Odsjek za povijest umjetnosti Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Splitu, mentor Željko Peković), Ivo Dalić, *Pejzažno slikarstvo u Hrvatskoj u dugom XIX. stoljeću* (Odsjek za povijest umjetnosti Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, mentor Dragan Damjanović) i Luciana Fuks, *Portreti u opusu Giovannija Simonettija* (Odsjek za povijest umjetnosti Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Rijeci, mentorica Nina Kudiš). Njihovi diplomski radovi, kao kruna cjelokupnog obrazovanja, pokazuju visoki stupanj samostalnog istraživanja i nastojanje oko implementacije suvremenih metoda u interpretaciji građe. Želimo im uspjeh u daljnjem profesionalnom radu i nadamo se da će im vrijeme u kojem živimo i okolnosti koje nas okružuju pružiti uvjete za daljnji razvoj na dobrobit struke i čitave zajednice.

Svim dobitnicima nagrada od srca čestitamo u ime Upravnog odbora i svih članova Društva povjesničara umjetnosti Hrvatske.

lipanj 2025.

Nagrada Društva povjesničara umjetnosti Hrvatske za životno djelo „Radovan Ivančević“ 2024. godine



Vladimir Crnković

Vladimir Crnković (rođen 1942. u Zagrebu) ostavio je u hrvatskoj povijesti umjetnosti trajan i dubok trag kao jedan od najboljih poznavatelja i promicatelja „fantastičnog svijeta hrvatske naivne umjetnosti“. To je, naime, hrvatski naslov izložbe (*The Fantastical World of Croatian Naïve Art*), koju je točno na prijelazu milenija, 2000. godine, priredio u Museum of Fine Arts u St. Petersburgu, Florida, SAD. Nakon studija povijesti umjetnosti i komparativne književnosti na Sveučilištu u Zagrebu Crnković se od 1968. godine u kulturnim krugovima Zagreba, Hrvatske i bivše Jugoslavije afirmirao kao samostalan likovni kritičar, esejist, inicijator, animator, suradnik i priređivač brojnih izložbenih i izdavačkih projekata. Već od početka njegova je djelatnost bila usmjerena prema području tzv. naivne ili samouke umjetnosti, koja se s pravom smatra jednim od autentičnih iskaza nacionalnoga likovnog genija. Osim možda Grge Gamulina i Vladimira Malekovića, nitko među hrvatskim povjesničarima umjetnosti nije u toj mjeri zaslužan za istraživanje, prezentaciju i afirmaciju samouke umjetnosti u Hrvatskoj kao Vladimir Crnković. Na planu internacionalne promocije hrvatske naivne umjetnosti i njezina pretvaranja u svuda prepoznat kulturni *brend* Vladimir Crnković dao je nemjerljiv doprinos.

Na početku njegova rada na tom području stoji izložba *Naive Kunst aus Jugoslawien*, održana 1968. u Wuppertalu, Bremenu i Kaiserslauternu, na kojoj su hrvatski autori predstavljeni zajedno s drugim istaknutim samoukim umjetnicima s područja bivše države.

Od tada pa sve do velike izložbe posvećene Ivanu Generaliću u Muzeju naivne umjetnosti u Zagrebu 2014. Crnković je priredio na desetke što samostalnih izložbi pojedinih umjetnika, što monografskih i retrospektivnih izložbi velikana hrvatske naive, što panoramskih pregleda i sinteznih izložbenih rekapitulacija samouke umjetnosti u Hrvatskoj. Sve izložbe u pravilu prate više ili manje opsežni katalozi s Crnkovićevim esejima, osvrtima, analizama i interpretacijama. Njegova bibliografija broji preko sedamdeset izložbenih projekata s katalozima. Tu se kao u kakvoj svečanoj povorci nižu imena i opusi najistaknutijih majstora naive: Večenaja, Ivana i Josipa Generalića, Skurjenija, Rabuzina, Lackovića, Kovačića, Bosilja, Sofije Naletilić Penavuše i niza drugih manje ili više uglednih protagonista te osebujne slikarske vrste koja je Hrvatsku proslavila pred internacionalnom likovnom publikom. Brojne izložbe priredio je u Njemačkoj, Švicarskoj, Italiji, Slovačkoj i u Sjedinjenim državama. Na putujućoj izložbi u Japanu 2006. tamošnjoj je publici predstavio djela osmorice korifeja hrvatske naive: Ivana Generalića, Feješa, Skurjenija, Rabuzina, Večenaja, Kovačića, Lackovića i Josipa Generalića. Mogli bismo reći: slavu i bogatstvo hrvatske naive Crnković je raširio po čitavom svijetu. Ugledu hrvatske kulture nemalo je pridonio sudjelujući kao član Organizacijskog odbora i Međunarodnog žirija prestižnih trijenalnih izložaba samouke umjetnosti *Insita* u Slovačkoj narodnoj galeriji u Bratislavi.

**Nagrada
Društva povjesničara
umjetnosti Hrvatske
za životno djelo
„Radovan Ivančević“
2024. godine**

Vladimir Crnković

Osim kataloga izložbi Crnkovićeva bibliografija obuhvaća brojne članke, kritike i monografije u rasponu od novinskih osvrti i kritika do znanstveno rigoroznih studija i monografskih obrada opusa pojedinih istaknutih umjetnika ili umjetničkih skupina, poput znamenite Hlebinske škole. Objavljenim radovima dao je neprocjenjiv doprinos poznavanju i razumijevanju umjetničkih individualnosti i povijesnih strujanja naivne umjetnosti na hrvatskom kulturnom prostoru, kao i njezine uklopljenosti u srodne europske likovne tendencije i pojave. Njegovi su brojni eseji pridonijeli izoštravanju estetskog doživljaja i profiliranju kriterija za vrijednosni pristup toj heterogenoj likovnoj produkciji s predznakom samouke umjetnosti. Njegovim neumornim, plodnim i kreativnim zalaganjem ta je umjetnost u velikoj mjeri izborila i zadržala visoki status u suvremenim prosudbama likovnog stvaralaštva 20. stoljeća.

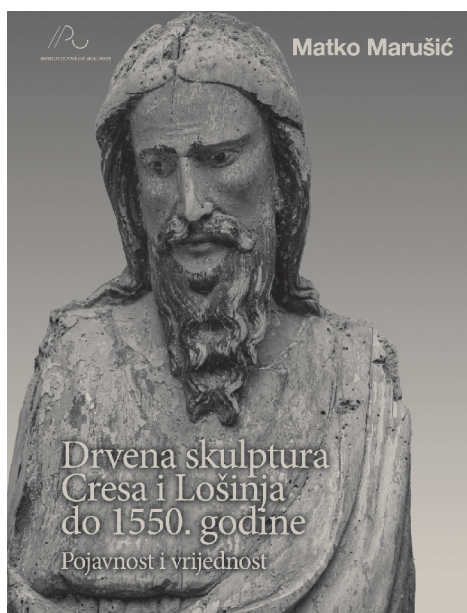
Nakon tri desetljeća samostalnog djelovanja Crnković se u svibnju 1998. zaposlio kao kustos u Hrvatskom muzeju naivne umjetnosti. U njemu je obnašao i dužnost voditelja muzejske zbirke i urednika izdavačke djelatnosti. Od 2003. pa sve do umirovljenja 2014. bio je ravnatelj te vodeće institucije za čuvanje, obradu i prezentaciju cjelokupne hrvatske naivne umjetnosti. Umirovljenjem njegova aktivnost povjesničara umjetnosti zaokupljenog umjetničkim fenomenom kojemu je posvetio čitav svoj život, nije prestala. Crnković je gorljivi promicatelj naivne umjetnosti, sudionik mnogih promocija, intervjua, filmova i sličnih medijskih formata, kojima širi polje svoga intelektualnog utjecaja. U nastojanju da pobudi ljubav, kritičku svijest i odgovornost ne samo prema naivnoj umjetnosti, već i prema drugim, često zanemarenim i zapuštenim vrijednostima nacionalnog umjetničkog i kulturnog stvaralaštva, Vladimir Crnković ostavlja neizbrisiv trag u struci i u hrvatskoj kulturi.

Godišnja nagrada Društva povjesničara umjetnosti Hrvatske za knjigu u 2024. godini



Matko Marušić *Drvena skulptura otočja Cresa i Lošinja do 1550. godine: pojavnost i vrijednost*

Izdavač: Institut za povijest umjetnosti



Povjesničar umjetnosti dr. sc. Matko Marušić u monografiji *Drvena skulptura otočja Cresa i Lošinja do 1550. godine: pojavnost i vrijednost* po prvi je put sustavno obradio vrijedan i dosad zanemaren segment sakralne umjetnosti jadranske Hrvatske – drvenu skulpturu kasnoga srednjega i ranoga novoga vijeka na području nekadašnje Osorske biskupije. Djela obuhvaćena ovim istraživanjem nastajala su u razdoblju od oko 1300. do sredine 16. stoljeća, a autor ih obrađuje kroz povijesnu, ikonografsku i stilsku analizu, otkrivajući širi kulturni i vjerski kontekst u kojem su nastala te njihovu ulogu u životu vjernih zajednica.

Riječ je o temeljitom istraživanju koje obuhvaća ukupno trideset i osam skulptura, među kojima se nalaze i dosad u znanstvenoj literaturi neobrađeni primjeri, a koje autor interpretira u kontekstu lokalnih radionica i šire sredozemne produkcije. Posebno se ističe njegova analiza odnosa prema venecijanskoj i srednjoeuropskoj kiparskoj tradiciji, kao i doprinos razumijevanju narudžbi, tipologija i recepcije skulptura. Time je Marušić pridonio rušenju ranijih pretpostavki o inferiornosti drvene skulpture u odnosu na djela u kamenu ili mramoru, te naglasio njihovu punopravnu ulogu u oblikovanju vizualne kulture otočnih zajednica. Monografija se odlikuje znanstvenom zrelošću i jasnoćom izričaja, a važan doprinos čini i autorov suptilan senzibilitet za duhovnu dimenziju i svakodnevicu manjih sredina (kako je to istaknuto u prijedlogu, „fučićevski”), čime je ostvarena rijetka sinteza znanstvenoga pristupa i dubokoga osobnog angažmana. Kataloški dio knjige izuzetno je temeljit i metodološki uzoran, a prate ga vrsne i dokumentarno dragocjene fotografije Jovana Kliske koje omogućuju uvid u djela često nedostupna široj javnosti.

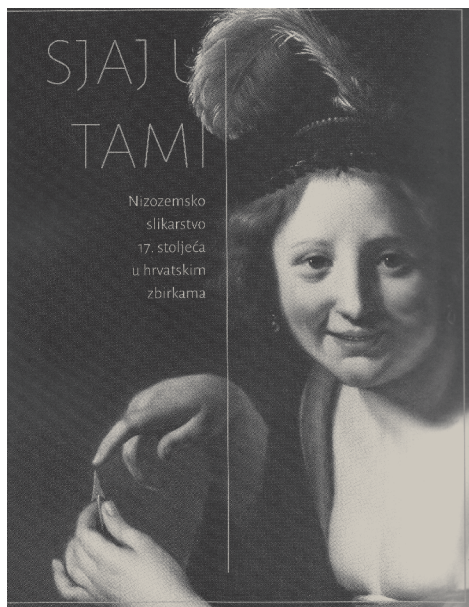
Knjiga Matka Marušića rezultat je dugogodišnjeg terenskoga, arhivskoga i komparativnog istraživanja, koje se ne zaustavlja na pukoj inventarizaciji nego nudi dubinsku analizu povijesno-umjetničkih, liturgijskih i antropoloških aspekata baštine. Autor je ovom monografijom dao vrijedan doprinos razumijevanju otočne vizualne kulture u segmentu drvene skulpture i oblikovao čvrste temelje za daljnja istraživanja te krhke baštine u hrvatskom kontekstu.

Zbog iznimne znanstvene vrijednosti, metodološke dosljednosti i interpretativne širine, monografija *Drvena skulptura otočja Cresa i Lošinja do 1550. godine: pojavnost i vrijednost* predstavlja značajan doprinos povijesti umjetnosti u Hrvatskoj, a Matko Marušić njome se potvrđuje kao jedan od najvažnijih istraživača svoga naraštaja. Tim postignućem zaslužuje Godišnju nagradu Društva povjesničara umjetnosti Hrvatske za knjigu u 2024. godini.

Godišnja nagrada Društva povjesničara umjetnosti Hrvatske za izložbu u 2024. godini



**Ivan Ferenčak,
Valentina Bach,
Galerija
Klovićevi dvori**
Sjaj u tami.
*Nizozemsko slikarstvo
17. stoljeća u
hrvatskim zbirkama*



Izložba *Sjaj u tami. Nizozemsko slikarstvo 17. stoljeća u hrvatskim zbirkama* održana je od 12. prosinca 2024. do 9. ožujka 2025. godine u Galeriji Klovićevi dvori u Zagrebu. Autorski rad dr. sc. Ivana Ferenčaka; znanstvenog suradnika i kustosa nizozemskog, flamanskog i njemačkog slikarstva u Strossmayerovoj galeriji starih majstora HAZU; proizašao je iz projekta Hrvatske zaklade za znanost „Istraživanje provenijencije umjetnina u zagrebačkim zbirkama“. Pod kustoskim ravnanjem Valentine Bach te uz stručni doprinos kolegica i kolega s polja povijesti umjetnosti i dizajna, izložba je predstavila stotinjak slika, grafika, crteža i predmeta umjetničkog obrta, iznjedrivši bogato ilustrirani katalog od 250 stranica, odnosno od tri stručna teksta, 108 kataloških te preko 650 bibliografskih jedinica. Uvodni tekst Ivana Ferenčaka pružio je presjek izloženih umjetnina s naglaskom na povijest prikupljanja, dok su tekstovi Valentine Bach i dr. sc. Katarine Nine Simončič bili posvećeni staklu i porculanu kao segmentu nizozemskog umjetničkog obrta te nizozemskoj modi. Posebna pažnja bila je pridana rekonstrukciji ženske odjeve kompozicije realizirane temeljem suradnje profesora i studenata Tekstilno-tehnološkog fakulteta u Zagrebu, a po uzoru na „Portret otmjene dame“ iz Muzeja Mimara. Dok su predmeti umjetničkog obrta i rekonstrukcija modne kompozicije, kao popratni izložbeni materijali, doprinijeli kontekstualizaciji onodobnog likovnog života, središnji eksponati (slike, crteži i grafike) bili su tematski izloženi po pripadnosti određenom žanru (historijsko slikarstvo, portreti, žanr scene, mrtve prirode, krajolici i vedute). Reprezentativna likovna ostvarenja, pristigla na područje hrvatskih zemalja od kraja 17. do početka 21. stoljeća, posuđena su mahom iz javnih zbirki sa sjevera zemlje, dok je manji dio preuzet iz privatnih kolekcija. Mnoga od njih bila su rijetko izlagana, dok su neka ovom prilikom po prvi puta predstavljena javnosti. U skladu s time kataloška obrada, u kojoj je izniman doprinos autorica i autora kataloških jedinica (Sanja Cvetnić, Ivan Ferenčak, Iva Pasini Tržec, Marina Perković, Ana Petković Basletić, Iva Podrug, Tanja Trška, Arthur K. Wheelock Jr.), nije podrazumijevala tek temeljne podatke o predmetu, već je uključivala detalje o provenijenciji, povijesnom kontekstu nastanka i nabave, a nerijetko i rasprave o ikonografiji te autorstvu uz komparativnu analizu s primjerima lociranim u inozemstvu. Potaknuvši suradnju među institucijama te povezavši istraživačku i kustosku praksu, izložba simboličnog naslova *Sjaj u tami* doprinijela je vidljivosti nizozemskog slikarstva u hrvatskom kulturnom prostoru te u konačnici njegovoj revalorizaciji u domaćoj povijesti umjetnosti.

Godišnja nagrada Društva povjesničara umjetnosti Hrvatske za promicanje vizualne kulture u 2024. godini



**Sandi Bulimbašić,
Jasminka Babić,
Viktor Popović,
HULU Split,
Galerija umjetnina
Split**
*Sto godina
Salona Galić*



Izložba *Sto godina Salona Galić*, održana od 7. svibnja do 1. lipnja 2024. u Salonu Galić u Splitu, u organizaciji Hrvatske udruge likovnih umjetnika – Split i Galerije umjetnina u Splitu, obilježila je stotu godišnjicu kontinuiranog postojanja Salona kao istaknutog mjesta prezentacije i društvene recepcije moderne i suvremene umjetnosti u splitskoj sredini. Autorice izložbe, dr. sc. Sandi Bulimbašić i Jasminka Babić, pripremile su povijesni pregled djelovanja Salona na temelju detaljnog istraživanja arhivske i umjetničke građe iz javnih i privatnih zbirki, uključujući fotografije, izložbene kataloge, plakate, pozivnice i ostale promotivne materijale, slike, skulpture i predmete umjetničkog obrta. Današnju poziciju Salona kao živog središta umjetničkog stvaranja i razmjene ideja na kulturnoj sceni grada prikazala je digitalna projekcija fotografija recentnih izložbenih projekata i događanja. Vizualni identitet izložbe dizajnirao je Viktor Popović, inspiriran izvornim logotipom Salona Galić. Pripremi izložbe prethodilo je sustavno znanstveno istraživanje kustosica te stručnih suradnika dr. sc. Darije Alujević, dr. sc. Lovorke Magaš Bilandžić i dr. sc. Dalibora Prančevića, čiji će rezultati biti cjelovito objavljeni u najavljenom dvojezičnom monografiji u izdanju Galerije umjetnina i HULU-a Split. Izložba je donijela mnoštvo novih spoznaja i obuhvatila dosad manje istražene aspekte, poput povijesnih promjena arhitekture Salona, te pobliže predstavila lik Ivana Galića – utemeljitelja Salona, pokrovitelja i ljubitelja umjetnosti – prikazujući njegove poslovne inicijative u međuratnom razdoblju: osnivanje fotografskog ateljea Foto Galić / Foto Rembrandt i pokretanje proizvodnje umjetničkog obrta u Društvu Vrelo u partnerstvu sa splitskim umjetnicima. Odlična posjećenost izložbe i popratnog diskurzivnog programa koji se odvijao tijekom slavljeničke godine, kao i brojni medijski napisi, svjedoče o složenosti i visokoj kvaliteti ovog projekta koji je, osim iznimno uspješne stručne interpretacije teme, doprinio podizanju svijesti o važnosti očuvanja javnih prostora namijenjenih promociji i komunikaciji suvremene umjetnosti koji, unatoč dugotrajnom i priznatom radu, nemaju osiguranu budućnost, što potvrđuju primjeri zatvorenih galerija Ulrich i LIKUM-a u Zagrebu i Malog salona u Rijeci. Godišnja nagrada za promicanje vizualne kulture stoga je dodijeljena autorskom timu kao priznanje za njihov trud u reafirmaciji Salona Galić važnog mjesta likovnog života Splita te za kritičko promišljanje uloge galerijskih prostora u ostvarivanju kulturnog potencijala lokalne zajednice i izgradnji publike za suvremene umjetničke prakse.

Nagrade Društva povjesničara umjetnosti Hrvatske za izvrsne diplomske radove u 2024. godini



Ivo Dalić

*Pejzažno slikarstvo u Hrvatskoj
u dugom XIX. stoljeću*

Odsjek za povijest umjetnosti Filozofskog fakulteta
Sveučilišta u Zagrebu, mentor prof. dr. sc. Dragan
Damjanović

Na primjeru pejzažnog slikarstva u Hrvatskoj od početka 19. stoljeća do Prvoga svjetskog rata, Ivo Dalić u diplomskom radu donosi analizu, kontekstualizaciju i interpretaciju djelatnosti i opusa likovnih umjetnika. Rad objedinjuje dosadašnja istraživanja i poznate primjere pejzažnog slikarstva, uz prikaz većeg broja do sada manje poznatih i neistraženih djela, kao i podataka o djelovanju umjetnika. Uz detaljnu analizu i interpretaciju primjera, materijal istraživanja dopunjen je društveno-povijesnim kontekstom o teritorijalnim jedinicama u 19. stoljeću na kojima djeluju umjetnici, zbivanjima u onodobnom likovnom životu, statusu umjetnika i razvoju pejzažnog slikarstva. Poseban doprinos predstavlja interpretacija široko definirane teme pejzaža iz rakursa suvremene teorije čime je proširen interpretativni okvir i revalorizirana povijest pejzažnog slikarstva u dugom 19. stoljeću. Uz navedeno, rad odlikuju pregledna struktura, dosljedno provedena metodologija, te izrazite jezične kvalitete.



Luciana Fuks

*Portreti u opusu Giovannija
Simonettija*

Odsjek za povijest umjetnosti Filozofskog fakulteta
Sveučilišta u Rijeci, mentorica prof. dr. sc. Nina Kudiš,
komentarica: prof. dr. sc. Julija Lozzi Barković

Rad Luciane Fuks obrađuje temu portreta u opusu istaknutog riječkog slikara 19. stoljeća Giovannija Simonettija čiji je opus posljednji put cjelovito obrađen u knjizi Borisa Vižintina iz 1965. u izdanju Društva povjesničara umjetnosti Hrvatske. Kolegica je, istraživanjem znanstvene i stručne literature, arhivskog gradiva, muzejske dokumentacije te provedenim terenskim istraživanjima dopunila dosadašnje spoznaje o biografiji, restauratorskoj djelatnosti i vezama umjetnika s istaknutim osobama 19. stoljeća, poput biskupa Josipa Jurja Strossmayera. Dosadašnja istraživanja proširila je povijesnoumjetničkom i društvenopovijesnom kontekstualizacijom portretnog slikarstva od kraja 18. do sredine 19. stoljeća na području sjeveroistočne Italije i sjeverozapadne Hrvatske te Slovenije. Rad je rezultirao sinteznim pregledom Simonettijeve portretistike, dopunjenom kronologijom portretnog opusa i izradom kataloga, a izrazit doprinos predstavlja provjera i reatribucija do sada poznatih portreta, kao i pronalazak nepoznatog djela ovog umjetnika iz Museo Correr u Veneciji.



Maris Bjelančić

Arhitektonski opus Slobodana Janjića

Odsjek za povijest umjetnosti Filozofskog fakulteta
Sveučilišta u Splitu, mentor prof. dr. sc. Željko Peković

Diplomski rad Maris Bjelančić donosi detaljan pregled opusa dubrovačkog arhitekta Slobodana Janjića čije je stvaralaštvo ostalo u velikoj mjeri izvan fokusa znanstvenih istraživanja, a sačuvana dokumentacija o njegovu radu fragmentarno je očuvana. Kontekstualni dio rada odnosi se na povijest urbanističkog razvoja i arhitekture na području Dubrovnika od međuratnog razdoblja do poslijeratne arhitekture (u formi kataloga), a u glavnom dijelu rada predstavljen je život i opus arhitekta Slobodana Janjića kroz autorske i koautorske projekte. U istraživanju je korišteno gradivo Državnog arhiva u Dubrovniku, arhiva Atlantske plovidbe te arhiva Zračne luke Dubrovnik, a podaci o djelovanju arhitekta dopunjeni su informacijama prikupljenim u komunikaciji s arhitektima, povjesničarima umjetnosti i obitelji arhitekta. Rad se izdvaja analizom projekata i realizacija, sintezom podataka o djelovanju arhitekta i radova te kontekstualizacijom arhitektonskog naslijeđa na području Dubrovnika. Izniman doprinos rada je izrađen katalog s prikazom realiziranih radova kojeg je studentica izradila snimanjem i mjerenjem građevina na terenu.

Svečana dodjela Nagrada Društva povjesničara umjetnosti Hrvatske
za 2024. godinu

Galerija Klovićevi dvori, Zagreb, 25. lipnja 2025.



Galerija
Klovićevi
dvori

Program Društva povjesničara umjetnosti Hrvatske
financijski podupire Ministarstvo kulture i medija RH i Grad Zagreb.



Republika
Hrvatska
Ministarstvo
kulture
Republic
of Croatia
Ministry
of Culture

GRAD ZAGREB

